

Мистецьке об'єднання МАК

**«Вараш літературний»
Довідник**

Вараш
2024 р

Передмова

Задум зібрати інформацію про літераторів Вараша (в минулому Кузнецовська) виник на одному із засідань мистецького об'єднання МАК у 2023 році, коли минало п'ятдесят років від початку будівництва Рівненської атомної електростанції і її міста-супутника. Зауважували, що це не лише грандіозне будівництво і зміна ландшафту у поліській глибинці, а, насамперед, - люди. Їх долі, праця і творчість. І в піввікову біографію молодого міста атомників по своєму вплітається тридцятилітня історія мистецького об'єднання МАК. Для громадської організації – це вагомий термін.

Згадувалось як починалося все в далекі 80-і, коли захоплені літературною творчістю працівники Рівненської атомної електростанції, журналісти та художники міста згуртувалися в об'єднання «Фотон». Заслуговують шанобливої згадки Захар Білоцерківський, Борис Арістов, Іван Сидорчик, Сильвестр Матвійчук, Валерій Сухой, Володимир Мар'янин, Олександр Бурдейний та інші, бо їх професійна і творча діяльність припали на

такі історичні, «пікові» події в історії Рівненської атомної електростанції, як пуски першого та другого енергоблоків!

З проголошенням незалежності України на хвилі громадської активності творчі люди міста надали офіційного статусу своєму об'єднанню. Так у 1993 році мистецька асоціація Кузнецовська була зареєстрована як юридична особа. Першим її головою (і одним із співзасновників разом із Борисом Арістовим і Петром Пігалем) став Анатолій Грес. У цей час долучились нові творчі особистості – Сергій Максимчук, Федір Поліщук, Сільва Власова, Володимир Климишин, Валентина Філатова, Лариса Сай, Андрій Пашко, Павло Шама, Ігор Фадєєв, Микола Жогло, Григорій Царик, Лена Пахомова, Валентина Пірко.

З 1995 по 2005 рік мистецьку асоціацію очолювала Лариса Сай, з 2005 року по 2016-й – Мирослава Воробей, а з 2017 року і донині – Марія Солтис-Смирнова.

Три десятиліття МАКу – це насичене і змістовне творче життя. Вийшли друком сім збірників літераторів мистецької асоціації:

«Зорі над Стиром». Володимирець - 1992 р.

«Побачення з Поліссям». Володимирець - 1993 р.

«Дзвони пам'яті». Володимирець - 1995 р.

«Барви Надстир'я». Володимирець - 2001 р.

«Маків цвіт». Володимирець - 2003 р.

«З душі починається світ». Рівне. «Волинські обереги» - 2011 р.

«Перехрестя доль». Рівне. «Волинські обереги» - 2018 р.

Вихід їх у світ супроводжувався, як правило, презентацією, так, як і презентувались усі авторські збірки членів асоціації. Мистецька асоціація жила насиченим творчим життям, форми якого на сьогодні можуть комусь видаватись дещо архаїчними. Про це можна довідатись в передмові до вищезгаданих збірників.

Зрозуміло, що впродовж такого тривалого часу багато змінилось у творчому середовищі. Одні стали членами Національної спілки письменників України. Інші впродовж 2005 року виокремились у нові творчі об'єднання: «Лотос» (нині очолює Раїса Іванова) і «Мистецтво» (на момент утворення очолювала Лідія Сніжко). Хтось виїхав за межі Кузнецовська, а дехто вже

залишив цей світ. Приходять нові таланти. Життя триває і мистецька асоціація, що стала мистецьким об'єднанням згідно нового статуту, і надалі сприятиме розвитку культури і мистецтва в м. Вараші, а також допомагатиме кожному члену в його розвитку і творчій самореалізації. Згідно оновленого статуту мистецьке об'єднання МАК може поширювати свою діяльність на всій території України.

Та не лише півсторічний ювілей міста став передумовою укладання літературного довідника. Адже більшість тих, хто закладав у Вараші традиції літературної творчості, на жаль, вже пішли у засвіти. Тому літературний довідник Вараша – пошанування їх пам'яті також...

У цьому випуску – перші напрацювання. Зібрано інформацію щодо майже півсотні персоналій – їх стислі біографічні відомості та перелік публікацій і творчих здобутків. Виявилось чимало своєрідних «білих плям», коли є публікації, а про їх автора інформації взяти ніде. А минуло лише якихось десять-п'ятнадцять років від тих творчих зустрічей, що супроводжувались палкими дискусіями! Тому робота над довідником триватиме надалі, допоки

віднайдуться відповіді на всі питання. З вдячністю всім, хто долучився нині і долучиться в майбутньому, щоб зібрати якомога повнішу інформацію про літераторів міста енергетиків, якої нині бракує,

Мирослава Воробей

Марія Солтис-Смирнова

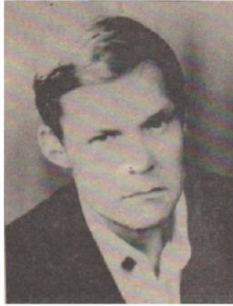

Анатолій Антікуз (1947 р.)

***«В Перемогу ми вірим свято
І терпляче несем свій хрест...
Україна крокує в НАТО,
Україна іде в ЄС!»***

Народився в селі Андріївка Великоновоселківського району Донецької області. Закінчив факультет скульптури Харківського художнього училища. У Вараші проживає з серпня 1981 р. Є автором пам'ятника Т. Г. Шевченку у Вараші, а також шести пам'ятників загиблим у другій світовій війні воїнам - односельчанам у селах Рівненщини та Волині. Веде ютубканал «Вірші Анатолія Антікуза».

Автор збірки поезії «З Вірою, Надією, Любов'ю» (2016 р.), співавтор збірників «Барви Надстир'я» (2001 р.), «Енергія сердець» (2006 р.), «Цвіт Лотоса» (2013 р.).

Борис Арістов (1939 р.)

*«Прочь покидает тоска и усталость, если поэзия
рядом со мной»*

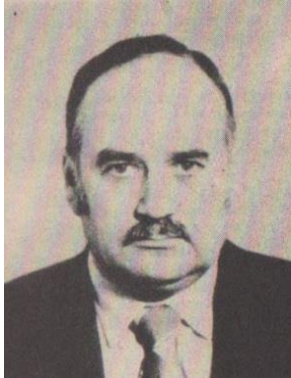
Народився у Хабаровському краї, виріс на Південному Уралі. За покликом долі в 1964 році потрапив на Західну Україну, працював на Бурштинській ДРЕС. У 1975 році закінчив Львівський політехнічний інститут, отримавши фах інженера-теплоенергетика. На Рівненській АЕС з 1978 року.

Працював заступником начальника цеху теплової автоматики та вимірювань, з 1987 і до виходу на пенсію в 2003 році – заступником начальника навчально-тренувального центру.

Разом з іншими, захопленими літературною творчістю інженерами АЕС, журналістами, художниками згуртувались у творче об'єднання «Фотон». У 1993 році став одним із співзасновників громадської організації зі статусом юридичної особи МАК. Співавтор збірників «Зорі над Стиром» (1992 р.), «Побачення з Поліссям» (1993 р.), «Дзвони пам'яті» (1995 р.), «Барви

Надстир'я» (2001 р.). Публікувався в місцевій пресі. Автор збірок «Поэзия. Борис Аристов» (Львів, 1997 р.), художнє оформлення якої виконав вараський художник Павло Шама, та «Незаурядные личности» (сатиричні вірші, епіграми, акровірші) (2002 р.), «В сердце моем» (2002 р.), в яких оспівує Україну, рідну РАЕС, село Вараш... Нині на пенсії, проживає в м. Рівне.

Захар Білоцерківський (1936 - 2021)

«Мне посчастливилось не разделить судьбу десятков тысяч детей, убитых в Бабьем и прочих ярах...»

Народився і виріс у Києві. Інженер-будівельник. Працював на будівництві Рівненської АЕС з 1974 року, згодом в управлінні АЕС.

Ерудит, дотепний оповідач, тонкий поціновувач поезії та талановитий майстер пера. Його прозові твори захоплюють майстерним володінням словом.

Співавтор збірників "Зорі над Стиром" (1993 р.), "Маків цвіт" (2003 р.) та "З душі починається світ" (2011 р.).

Ірина Біляченко (1951 р.)

Найбільшим позитивом професії «радійника» вважає розквіш людського спілкування.

Народилась і зростала в родині вчителів у старовинному містечку Бараші на Житомирському Поліссі. Вищу педагогічну освіту отримала в Рівному. По закінченню вишу працювала в дошкільних закладах Житомира, з 1979 року – у Вараші. У 2005 році перейшла на роботу в міське радіо. З її приходом «Міський радіовісник» Кузнецовська останні десять років свого мовлення de facto був авторським радіопродуктом, єдиним автором якого була завідувач відділу Ірина Біляченко. Завдяки її старанням було поновлено ліцензію на мовлення та переоснащено студію радіозапису сучасною (на той час) апаратурою. Міське радіо вперше в своїй історії зазвучало голосами містян, а сама редактор, власне, стала «голосом» «Міського радіовісника».

Аудіоконтент радіовісника налічував понад три десятки рубрик. За десять років накопичився багатий радіоархів міського радіомовлення, золотим фондом

якого стали записи ветеранів війни і праці, ліквідаторів-чорнобильців, реабілітованих, теми краєзнавства, літературних творів місцевих авторів, аматорів народного мистецтва. Наразі доля радіоархіву, на жаль, невідома...

Співавторка збірників «Цвіт Лотоса» (2013 р.) «Перехрестя доль» (2018 р.), краєзнавчо-поетичного довідника «У рідному краї..», («Волинські обереги» 2019 р).

Олександр Бурдейний (1955)

«О Боже, ти помилував хоч нас!

Примусив жити й не розтратить віри»

Народився і виріс у селі Григорівка Одеської області.

По закінченню школи навчався в Одеському політехнічному інституті. З 1977 року працював старшим майстром на Рівненській АЕС.

Збирав фольклор. Досліджував історію краю. Автор нарисів "Час будувати мости" (1996 р.). Співавтор збірників "Зорі над Стиром" (1993 р.) та "Барви Надстир'я" (2001 р.).

Руслана Вальдман (1980)

«Як по стерні колючій я ішла...»

Родом із села Ромейки на Володимиреччині. Проживає у Вараші. Любить подорожувати, цікавиться філософією і поезією. Перша публікація у збірнику «Енергія сердець» (2006 р.). Співавторка збірника «Цвіт Лотоса» (2013 р.).

Ольга Вінник (1957)

«Зерно думок я висіваю...»

Родом із с.Ромейок, що на Володимиреччині. За фахом - ветеринар. Працювала в сільському господарстві, виконавчому комітеті та школі. Всім серцем закохана у нашу поліську природу, виливає у своїх віршах захоплення красою рідного краю, сповідається у любові та ніжності. Зараз - на заслуженому відпочинку.

Друкувалась у місцевій пресі, співавторка збірника «Перехрестя доль» (2018 р.). Видала збірку поезій "Частує пам'ять хлібом" (2016 р.)

Сільвія Власова.(1955)

«Роби все, що від тебе залежить, а там - будь, що буде»

Народилася на Буковині.

Закінчила Київський інститут культури.

Дуже успішно керувала бібліотеками м.Вараш 26 років (1990-2016).

Робила все для активної популяризації книги,

читання, удосконалення.

Перебуваючи на пенсії, продовжує знайомити всіх охочих з прочитаними книгами, робить огляди літератури.

Окремі есе друкувалися у збірниках: та "З душі починається світ" (2011 р.), "Перехрестя доль"(2018 р.). Продовжується така робота на власній сторінці у мережі Фейсбук.

Мирослава Воробей (1955)

«Всотана з дитинства любов до народної пісні зі мною все життя.»

Народилася і виросла у Володимирці в родині вчителів, де в пошані були знання, книга, народна пісня. Фах історика отримала в Ленінградському університеті.

Викладала історію в школі, досліджувала археологічну пам'ятку курганний могильник в урочищі Татарські могили, працювала на державній службі та на Рівненській АЕС.

З 2006 по 2017 рік очолювала громадське мистецьке об'єднання МАК.

Публіцистика і краєзнавчі матеріали друкувались у місцевій та регіональній пресі. Співавторка збірників «Маків цвіт» (2003 р.), «З душі починається світ» (2011 р.), «Перехрестя доль» (2018 р.). Автор біографії композитора Ф. Гощука до нотного видання його творів «Повертаюсь» (2020

р.). Укладачка низки буклетів та нотного видання «Славень. Пісня про Вараш» (2023 р.).

Лауреат обласної премії в галузі народного хорового мистецтва імені Федора Гошука.

Зіновій Гаюк

«Ми миром здобудемо волю...»

Народився в Косові на Івано-Франківщині. На будівництві Рівненської атомної електростанції від 1985 року працював інженером з електроніки, згодом у міській раді. Нині проживає у Києві. Друкувався у збірниках «Зорі над Стиром» (1992 р.), «Побачення з Поліссям» (1993 р.).

Федір Гошук (1955 – 2016)

«Я над Поліссям птахом полечу...»

Народився і виріс у селі Ділове на Закарпатті. Музичну освіту та фах диригента хору і музичного педагога здобув в Ужгородському музичному училищі та Рівненському інституті культури. Працював на Закарпатті, у Березному на Рівненщині, а з 2006 року - директором музичної школи у Вараші.

Член спілки композиторів України, заслужений працівник культури, лауреат премії імені Германа Жуковського, художній керівник і диригент народного аматорського хору «Богуш» (м. Березне) та народного аматорського хору центру дозвілля м. Вараш (з 2019 року – хор імені Федора Гошука).

Автор музичних збірок: «Птахом над Поліссям полечу» (Рівне, 1993 р.), «І собі калину посадить» (Здолбунів, 1993 р.), «В госточки прийшли співаночки» (Київ, 2005 р.), до яких увійшли авторські твори і обробки

народних пісень. У рамках відзначення 65-річчя композитора вийшло друком нотне видання його творів «Повертаюсь» (2020 р.). Співавтор збірника «Перехрестя доль» (2018 р.). Цінував творчість місцевих літераторів, черпаючи наснагу для музичних інтерпретацій.

Зокрема на вірші вараського поета Григорія Царика композитором написані пісні, «Ой, кохалась вербиченька з вітром» та «Пісня про маму», а в співавторстві з журналістом Петром Комнацьким створено славень «Пісня про Вараш».

Усі вони є в репертуарі аматорського народного хору імені Федора Гощука центру дозвілля м. Вараш. Зокрема пісня «Ой, кохалась вербиченька з вітром» з успіхом виконувалась на фестивалі-конкурсі хорових колективів «Пісня - доля моя» імені Євгена Кухарця (Дубровиця, 2012 р.) та на VII Всеукраїнському фестивалі-конкурсі колективів хорового співу ім. Порфирія Демущького (Київ, 2013 р.). Один з кращих записів дивіться <https://www.youtube.com/watch?v=-7JWjzV4QaU>.

У 2023 році з нагоди 50-ї річниці міста енергетиків вийшло нотне видання «Пісня про Вараш. Славень.» (Вінниця, 2023 р.) та відбулася прем'єра славня «Пісня про Вараш». Відеоролик можна подивитись за посиланням <https://www.youtube.com/watch?v=NfM632QZeEk>.

Похований у м. Березне на Рівненщині.

Анатолій Грес (1938 – 2017)

«...словом залишусь межи людьми...»

«...лікар за фахом, літератор – за покликанням, громадянин – за званням»,- як сказала Галина Грес про нього у книзі «З любові і муки».

Народився і виріс на Кіровоградщині. Закінчивши медичний факультет Ужгородського університету, працював за фахом у Кіровограді та Кривому Розі. З 1991 по 2005 жив і працював у Кузнецовську на Рівненщині кореспондентом газети «Енергія», редактором «Кузнецовського радіовісника» та помічником голови міської ради.

Друкувався у місцевій та регіональній пресі. Став засновником у місті громадських творчих організацій «МАК» і «Мистецтво», в яких об'єдналися місцеві літератори, композитори, виконавці, художники.

Був співавтором та упорядником збірників «Зорі над Стиром» (1992 р.), «Побачення з Поліссям» (1993 р.), «Дзвони пам'яті» (1995 р.). Автор збірок

«Зірки і квіти» (Володимирець, 1993 р.), «Два крила душі моєї» (Володимирець 1995 р.), «Передзим'я» (Кузнецовськ, 1999 р.), «Смуток останнього прощання» (Кузнецовськ, 2001 р.), «Гріхів зцілюча спокута (новели, оповідання, нариси)» (Кузнецовськ, 2002 р.), «Могли бы жить: художественно-публицистическая повесть» (Кузнецовск, 2002 р.), «Поміж небом і землею: оповідання, поезії, публіцистика» (Кузнецовск, 2003 р.), «З любові і страждань: Вибране: у 2 кн.» (Кривий Ріг, 2005 р.), «А крила пам'яті несуть мене в дитинство (оповідання та бувальщини)» (Кривий Ріг, 2005 р.), «Душа: оповіді-бувальщини про тварин» (Кривий Ріг, 2007 р.), «Віщун (казки та бувальщини)» (Кривий Ріг, 2007 р.), «Казки для дорослих» (Кривий Ріг, 2008 р.), «Зимовий цвіт: збірка творів» (Кривий Ріг, 2009 р.).

На його поезію писали пісні місцеві композитори Л. Белеля, М. Жогло, В. Кухарчук, О. Синютін, Ф. Поліщук.

Останній період життя проживав у Кривому Розі, де активно займався літературною творчістю і громадською діяльністю. Сторінка творчості А. Греса розміщена у розділі «Писатели и поэты» культурно-просвітницького порталу

Кривого Рогу (<http://1775.dr.ua/>), а бібліографія творчості літератора внесена до рекомендаційного бібліографічного покажчика «Моє славетне Криворіжжя», укладеного у 2012 році науковою бібліотекою Криворізького педагогічного інституту ДВНЗ «Криворізький національний університет».

Володимир Громлюк (1946 -2013)

«Дарувати щире слово...»

Звивиста стежина життя вихідця з Черкащини поводи́ла по світу. Повернувся до України в 1989 році. До виходу на пенсію працював електромонтером управління міських електромереж. Співавтор збірників «Дзвони пам'яті» (1995 р.), «15 лет спустя» (ювілейне видання РАЕС), «Перехрестя доль» (2018 р.). Автор збірки «Озябшую душу согреют стихи» (2003 р.).

Похований у Старій Рафалівці Вараського району на Рівненщині.

Софія Жижина (1950 р.)

Народилась у селі Дернове Сумської області. У Вараші живе від початку будівництва Рівненської атомної електростанції. Нині пенсіонерка. Любить творчість у всіх її проявах. Перше оповідання опубліковано у збірнику «Цвіт Лотоса» (2013 р.)

Микола Жогло (19.07.1956)

«З п'єдесталу гумориста бачу все життя земне...»

Уродженець села Хиночі Володимирецького району Рівненської області. Працював на Рівненській АЕС. Нині проживає в Дніпропетровській області.

Шоумен, автор і виконавець пісень, талановитий імпровізатор. В діяльності громадського об'єднання МАК один із найактивніших учасників.

Друкувався у місцевій пресі, поетичних збірниках. Автор збірок поетичної сатири «Йо-ко-ло-ме-не» (2007 р.) та філософських роздумів «Філософія мого дитинства» (2003 р.). У 2010 році вийшла з друку збірка «Стежиною пам'яті», присвячена генеральному директору РАЕС М. А. Фрідману, який передчасно пішов із життя. Пісні на власну та іншу поезію публікує на своїй сторінці в фейсбуці в рубриці «Поезія друзів в піснях». Співавтор збірників «Маків цвіт» (2003 р.), «З душі починається світ» (2011 р.), «Перехрестя доль» (2018 р.).

Раїса Іванова (1949)

*«Пусть мне не дан рассвет, мне солнцем день
взойдет...»*

Народилася на засніженому Сахаліні. У 1967 році закінчила школу в м. Рівному. Після закінчення Харківського інституту інженерів комунального господарства працювала по спеціальності: статистом, економістом, бухгалтером.

Зараз очолює літературне об'єднання «Лотос».

Перший вірш надрукувала в 1974 році в газеті “Слово правди” м. Рівне.

Співавторка збірок «Зорі над Стиром» (1992 р.), «Побачення з Поліссям» (1993 р.), “Барви Надстир'я” (2001 р.), “Енергія сердець” (2006 р.), “Цвіт Лотоса” (2013 р.). Друкувалася в журналах “Ренесанс” і “Острів”, міській газеті та інших періодичних виданнях.

У 2017 році вийшла збірка авторки «Открыла дверь мечты».

Володимир Климишин (1957- 2016)

*«...Зраджують пам'ять, та пам'ять ніколи -
затям...»*

Народився у селянській сім'ї на Волині (с. Навіз Рожищенського району). По закінченні середньої школи вступив до Львівської політехніки на спеціальність напівпровідникові та мікроелектронні прилади. З 1981 року і до виходу на пенсію працював на Рівненській АЕС.

Віршувати почав з 1982 року. Прихильник невеликих лаконічних творів, в основному соціально спрямованих і приправлених достатньою дозою специфічного гумору.

Друкувався у місцевій пресі. Співавтор збірок «Зорі над Стиром»(1993 р.) «Барви Надстир'я» (2001 р.), «Маків цвіт» (2003 р.), «Цвіт Лотоса» (2013 р.).

Похований у селі Навіз на Волині.

Михайло Кобилянський (1941)

Невтомний дослідник Полісся

Мешканець Вараша, спадковий рафалівчанин. Виріс у багатодітній сім'ї. До вступу на географічний факультет Київського державного університету встиг попрацювати вчителем математики і фізики у Полицькій середній школі, заочно навчаючись у Ровенському педагогічному інституті.

Та інтерес до географії переміг, і, здобувши фах географа, все життя трудився на педагогічній ниві. Двадцять п'ять років поспіль викладав географію, був заступником директора у школі №2. Постійно займався геолого-геоморфологічними дослідженнями, літературним краєзнавством. Знаний у колах істориків-пошуковців як краєзнавець, дослідник, прозаїк і поет. Його перу належать описи місцевих народних традицій та минувшини.

Окрім публікацій у місцевих медіа, літературних збірниках, результати своїх пошуків опублікував у брошурах «Краєзнавчі замальовки» (2006 р.),

«Люблю я Полісся» (2007 р.), «Серце лишило спомин» (2008 р.), «Це поліський край наш» (2009 р.), «Доброго ранку» (2010 р.), « На березі Стиру» та «Пісні про Рафалівку» (2011 р.), «Краєзнавчий калейдоскоп» (2012 р.), «Поліська глибинка» (2013 р.).

Особливий інтерес викликають описи Полицького базальтового кар'єру, геологічної природи Білого озера та моренних горбів навколишнього рельєфу, пам'ятки архітектури вісімнадцятого століття Свято-Миколаївської церкви у Старій Рафалівці та найдовшої в Європі вузькоколіїної залізниці Антонівка-Зарічне. Велика кількість світлин з особистого архіву автора, поезії та ноти авторських пісень надають згаданім збіркам особливої теплоти.

Співавтор збірників «Маків цвіт» (2003 р.), «З душі починається світ» (2011 р.), «Перехрестя доль» (2018 р).

Має звання «Вчитель-методист», нагороджений знаком «Відмінник освіти України».

Петро Комнацький (1950)

«Хто ж я такий,

Увесь зітканий з мови...»

Родом з Любомля, що на Волині. Закінчив фізико-математичний факультет Луцького педагогічного інституту. Захоплювався історією, але здобув фізико-математичну освіту. Як усяка неординарна особистість пізнавав життя у різних сферах: працював учителем, директором кінотеатру, інженером на автотранспорті. Знайшов себе у журналістиці.

У міській газеті «Вісті» з 1994 року і до її закриття працював фотокореспондентом, а згодом кореспондентом.

Член Національної спілки журналістів України.

Поезії публікував у місцевій та регіональній пресі, збірниках «Зорі над Стиром» (1992 р.), «Побачення з Поліссям» (1993 р.), «Дзвони пам'яті» (1995

р.), «Маків цвіт» (2005 р.), «Перехрестя доль» (2018 р.). Автор збірки «Є дві мови для розмови» (2006 р.)

А ще його називають міфоборцем. Бо висновки, зроблені Петром Комнацьким у результаті багаторічних власних досліджень окремих історичних питань кардинально суперечать усталеним академічним потрактуванням.

Перше таке дослідження впродовж семи років тривало над текстами знаменитої Велесової книги. Автор за власним методом впорядкував їх як 10 родових текстів руських племен і опублікував: «Влес-книга» (скрижалі буття оріїв-русів-українців од ХХ т. до н. д. до 878 року)», («Бібліотека українця» 2002 рік). Цю роботу Петра Комнацького дослідники відзначають як одну з кращих серед багатьох варіантів перекладів цих текстів.

Ще довше - п'ятнадцять років - тривала скрупульозна робота над текстологічним дослідженням творів Платона, яка завершилась солідним виданням «Атлантида» (Схід-Захід 2008 р.) Автор підійшов до вивчення питання, власне, більше як математик, ніж філолог – історик. Запропонував

свою гіпотезу обчислення координат та місцезнаходження легендарної Атлантиди, всупереч панівній в історичній науці точці зору на платонівську Атлантиду. Ці роботи вже стали надбанням сучасної української історичної науки і служитимуть підмогою майбутнім науковцям.

Зараз скутий тяжкою недугою...

Любов Кондратюк (1970)

*«На цьому білім світі
тримає її Бог,
Бо стільки пережити
Лиш він їй допоміг.
Розбилось її щастя
Й пропало на війні...»*

Народилась і виросла у с. Поворськ на Волині.

Журналіст за фахом, член Національної спілки журналістів України. Після закінчення Львівського університету ім. Івана Франка майже двадцять років працювала у прес-центрі Кузнецовської міської ради.

З 2015 по 2018 рік була редактором міського новинного сайту «Есфіль ТВ».

Свою публіцистику та поезію друкувала також в інших місцевих та регіональних ЗМІ, збірниках місцевих авторів «Зорі над Стиром» (1992 р.),

«Побачення з Поліссям» (1993 р.), «Дзвони пам'яті» (1995 р.) , «Маків цвіт» (2005 р.), «Перехрестя доль» (2018 р.).

У 2010 році опублікувала першу авторську збірку «Мене тривожить пісня ніжна».

Вважає, що той, хто багато читає, любить літературу та поезію, і сам з часом у душі стає поетом та зрештою здатен щось написати. Зараз, поки чоловік захищає Україну в лавах ЗСУ, повернулася та працює в рідному селі Поворськ Ковельського району.

В квітні 2024 року на щиті повернувся додому чоловік, захисник і Герой Геннадій Кондратюк.

Ксеніслава Крапка

*«Я вірю, що серце б'ється з якоїсь місії,
Як вірять в листи, які не доходять поштою,
Тому що доходять вірою, у молитві...»*

Перекладачка, поетеса, письменниця.

Справжнє ім'я — Дзюбек Оксана Григорівна.

Народилась 14 квітня 1986 р. у м. Вараш Рівненської області. Освіта — кафедра перекладознавства

Львівського національного університету імені Івана Франка (спеціальність «Англо-український переклад») та Інститут післядипломної освіти ЛНУ ім. Івана Франка (спеціальність «Фінанси»).

Має кваліфікацію екскурсовода та гіда-перекладача м. Львів.

2010-2012 рр. була членкинею ЛМГО «Інститут громадського лідерства» (голова PR-відділу, головна редакторка газети «Громадська Лідература», тренерка з креативного мислення). Отримала подяку Міського голови м. Львів за внесок у розвиток громадського життя міста.

Переклала понад 10 книг у «Видавництві Старого Лева» та видавництві «Свічадо».

Дописувачка та редакторка літературно-краєзнавчого альманаху «Перехрестя доль» (2018 р.). Також друкувалась у колективних збірниках «Щастя у віконці» (2017) та «Оповідки для бабусі» (2019), періодичних виданнях «Мистецькі грані» та «Кримська світлиця».

Тетяна Коровайчук (1972р.н.)

"Найважливіше в житті - зоряне небо над головою і моральні закони всередині нас".

Член Національної спілки журналістів України. Професійну діяльність розпочала у 1997 році на посаді кореспондента міської газети "Вісті", нині редактор газети "Енергія" Рівненської АЕС.

За плечима досвід роботи в газеті , на радіо і телебаченні.

Співавторка збірника місцевих авторів "Енергія сердець" (2003 р.).

Крім того, в ролі редактора і коректора долучалася до видання книг наших місцевих літераторів Григорія Царика, Ігоря Фадеєва, Івана Сидорчика, Петра Комнацького, Валерія Сухоносенка.

Володимир Кустов (____ - 2002 р.)

«И только ДОБРОТА помогла нам тогда выстоять в послевоенное лихолетье и не сломаться»

Народився в Карелії, школу і політехнічний інститут закінчив у Томську. Працював на будівництві Сибірської АЕС – першої промислової атомної електростанції.. Згодом переїхав на будівництво Рівненської АЕС, де і працював до виходу на пенсію.

Творчі захоплення різнобічні: фотографія, відеозйомка, література, публіцистика. Перші публікації у збірнику «Цвіт Лотоса» (2013 р.).

Похований у селі Стара Рафалівка Вараського району на Рівненщині.

Василь Кушнір (1942)

«Молюсь, аби добро перемогло!»

Народився у Польщі. Здобув медичну та інженерно-будівельну спеціальності. З 1976 по 2004 роки працював керівником групи у науково-дослідних та проектно-конструкторських інститутах Києва, постійно перебуваючи на будівництві м. Вараш.

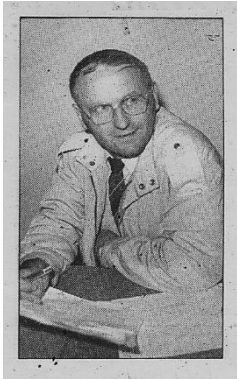
Неординарна особистість, мудра, старанна у всьому людина, що намагається бути потрібною людям. Все життя працює над своїм удосконаленням. Крім поезії займається живописом.

Перші публікації в збірнику «Перехрестя доль» (2018 р.)

Анна Кучеренко (1978)

Народилося в місті Донецьк. У 1996 році закінчила Кузнецовську середню школу №1. Брала участь в обласних літературних конкурсах, які проводилися соціальними службами молоді. Двічі займала перші місця.

“Наедине с ночью” - перша книжка Анни, видана в 2001 році. Видання мало на меті посприяти будівництву реабілітаційного центру для осіб з інвалідністю (зараз Вараський міський центр комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю імені З. А. Матвієнко).

Володимир Мар'янин (1940-2000)

“...Порівнював професію журналіста і професію сапера. Бо ж не знаєш, де і коли підірвешся.”

Народився на Поділлі у селі Велика Мікша над Дністром. По закінченню Кам'янець-Подільського медичного училища деякий час працював у лікарні. Та захоплення газетярською справою перемогло і цілком закономірно привело на факультет журналістики Львівського державного університету імені Івана Франка. По завершенню навчання працював в обласних газетах у Чернівцях та в Рівному. Згодом – редактором міської газети “Вісті” у Кузнецовську (тепер Вараш).

Автор збірок гумору «Гроші на бочку» (1992 р.), «Отак і живу »(1995 р.), «Символіка роду» (бібліотечка «Володимирецького вісника», 1993 р.), Співатор збірника «Зорі над Стиром» (1993 р.), «Дзвони пам'яті» (1995 р.)

Член національної спілки журналістів України.

Сильвестр Матвійчук (12 серпня 1947 – 16 листопада 2008 р.)

«...хай в світі буде мирно і прекрасно...»

Родом із села Новоставці Гощанського району Рівненської області. По закінченню середньої школи працював монтажником у Запоріжжі. Згодом навчався у Рівненському сільськогосподарському технікумі за спеціальністю «промислове та цивільне будівництво».

Працював інструктором по спорту в колгоспі, монтажником та майстром на будівництві РАЕС, оператором на Рівненській АЕС.

Друкувався в періодичній пресі. Автор збірок «І все, що в серці проросло...» (2004 р.), «Дорога до храму» (2004 р.). Співавтор збірників «Зорі над Стиром» (1992 р.) «Барви Надстир'я» (2001 р.).

Похований у селі Новоставці Гощанського району на Рівненщині.

Володимир Матійченко (1951 р. - ____)

*«... та ніхто ще здолати не зміг притяжіння планети під назвою
Мамине Лоно,*

І ступає нога час від часу на мамин поріг.»

Закінчив режисерське відділення Київського державного інституту культури. Певний час очолював відділ культури Кузнецовської міської ради, згодом працював директором центру дозвілля «Гама» Рівненської АЕС (від часу створення і до ліквідації цього підрозділу). Співавтор збірників «Енергія сердець» (2003 р.), «Цвіт Лотоса» (2013 р.).

Похований у місті Костопіль Рівненської області.

Ігор Мітряхін (1946 р.)

«Ой, яке воно важке, те слово, як цеберко, що повне води...»

Народився в місті Москва у 1946 році. Школу закінчував у 1964 році в місті Луцьку, де продовжив здобувати педагогічну освіту.

Працював вчителем фізики на Волині (с. Костюхнівка).

Далі життя відправляло Ігоря з сім'єю то в Крим, то на Кубань, поки в 1979 році вони не переїхали на роботу до Кузнецовська.

Почав писати, коли життя повернуло на шостий десяток. У доробку і поезія, і проза. В збірнику «Цвіт Лотоса» (2013 р.) друкувався під псевдонімами Георгій Москаль і Єгорій Хохлов. Співавтор збірника «Ідемо по роках удвох» (2016 р.).

Надія Мітряхіна (1947 р.)

«Моя Волинь, завжди зажуреним було твоє чоло»

Народилась і виросла біля селища Колки на Волині. Працювала вчителем початкових класів у школах Вараша. Нині на пенсії.

Вперше складати поезії спробувала ще в шкільні роки. Публікувалась у збірнику «Цвіт Лотоса» (2013 р.), співавторка збірника «Ідемо по роках удвох» (2016 р.).

Віра Обруснік (03.02.1963)

«Благословлю всіх на добро...».

Сьогодні її називають справжньою берегинею українських культурних традицій і спадщини. Саме завдяки її зусиллям у Вараші з'явився і став відомим на всю Рівненську область і Україну хор імені Федора Гощука.

Родом із села Заболоття на Володимиреччині. По закінченню культосвітнього училища в 1983 році деякий час працювала артисткою Державного ансамблю пісні й танцю "Подільська" Хмельницької філармонії. Повернувшись на Полісся працювала художнім керівником у будинку культури селища Нова Рафалівка, згодом 15 років - у Палаці культури Рівненської АЕС. З 2004 року очолила відділ культури та туризму міста Кузнецовськ. Сьогодні - директор Заболоттівського будинку культури, керівник народного ансамблю Заболоттівського БК "Рідня».

Писати поезію почала вже після виходу на пенсію. Перші вірші опубліковані в збірнику «Перехрестя доль» (2018).

Олександр Остапчук (1975)

«...і дні неймовірно наповнені...»

Народився у м. Дубно на Рівненщині. З 1982 року сім'я переїхала до Кузнецовська (зараз Вараш). Здобувши фах фельдшера в Дубенському медичному училищі, працював у МСЧ №3.

Кілька років тому повернувся до Дубного. Вірші пише давно, публікувався у міській пресі, співавтор збірників «З душі починається світ...» (2011 р.), «Перехрестя доль» (2018 р.)

Олена Пахомова (1947 - 2023)

«...очень трудно, но надо вперед!»

Народилася в Ярославлі (Росія). "Працювала за фахом хіміком у науково-дослідному інституті в Димитровградє. З 1983 року і до виходу на пенсію - хіміком на Рівненській АЕС. Поезію почала писати, подолавши важку хворобу, що змусило іншими очима поглянути на світ навколо себе, на життя, на людей. Тоді ж вперше взяла до рук гітару і спробувала покласти свої вірші на музику. Співавторка збірників «Маків цвіт» (2005 р.), «З душі починається світ» (2011 р.), «Перехрестя доль» (2018 р.).

Похована у селі Стара Рафалівка Вараського району на Рівненщині.

Наталія Печончик(1974 р.н.)

«Займайся тим, що робить тебе щасливим. У книгах шукай істину, у людях- мудрість»

Народилася на Рівненщині, у мальовничому селі Озеро. Здобула педагогічну освіту у РДПШ. За фахом- філолог. Більше двадцяти років викладає рідну мову та літературу у Вараській гімназії (нині ліцей 6), є керівником гуртка «Літературна творчість». Спонукає дітей до творчості , навчає цінувати слово. Гуртківці беруть участь у різних літературних конкурсах, здобувають перемоги і на Всеукраїнських етапах.

Вибрані поезії надруковані у таких збірниках: « Поліські світанки» (2006), «Бринить струна поезії у серці» (2003 р.), «Десята осінь» (2009 р.), «Озеро» (2003 р.), «Шевченко серед нас»(2014 р.), «Боже, бережи Україну»(2016 р.).

Валентина Пірко (1950)

*«Ніч. Темно, тихо. Не спить, лише регоче материнське
лихо.»*

Народилася в Новій Рафалівці на Володимиреччині у багатодітній сім'ї, де зростало шестеро дітей. Доля немов випробовувала на міцність, змушуючи щоразу долати якісь перешкоди. Багато і тяжко працювала у будівельній сфері, виростили з чоловіком чотирьох синів.

Любов до поетичного слова захопила її ще в шкільні роки. Любила декламувати, писала вірші, співавторка збірників «Маків цвіт» (2003 р.), «З душі починається світ» (2011 р.), «Перехрестя доль» (2018 р.).

Катерина Росошик (1948)

«Я молюся за кожну родину,

Я молюся за кожну сім'ю,

Я молюся за всю Україну.

Почуй, Боже, молитву мою!»

Народилась і виросла у селі Собіщиці на Володимиреччині. Закінчила медичне училище і понад сорок років працювала за обраним фахом у пологовому відділенні лікарні. Випала їй нелегка жіноча доля, але не нарікала і не схилилась.

Любов до художнього слова втілилась у вірші, бо у всьому, що оточує, бачить поезію. Її перу однаково вдається і тонка, ніжна лірика, і висока патетика, і цікаві віршики для дітей. Співавторка збірників «Енергія сердець» (2006 р.) та «Перехрестя доль» (2018 р.).

Лариса Сай (1961)

«...щоб у кожному слові

Нам відкривалась істина свята.»

Народилась і виросла в селі Іванчі Володимирецького району на Рівненщині. Фах українського філолога здобула в Луцькому педагогічному інституті, працювала вчителем у рідній школі, згодом в Кузнецовській СШ №4 та гімназії, дотепер – вчитель у Рафалівському ліцеї.

Літературною творчістю захоплена з шкільних років. Членкиня Національної спілки письменників України. З 1996 по 2006 рік очолювала мистецьку асоціацію Кузнецовська МАК.

Друкувалася в місцевій і регіональній пресі, у збірниках «Зорі над Стиром» (1992 р.), «Побачення з Поліссям» (1993 р.), «Дзвони пам'яті» (1995 р.), «Маків цвіт» (2005 р.). Авторка збірок «Калина під снігом» (1999 р.), «Устами марила любов» (2006 р.), «Зів'ялі анемони ожили» (2011 р.),

«Камертон серця» (2014 р.), «Іду до тебе» (2016 р.), «На острові дитинства» (2019 р.), «Несподіваний дзвінок» (2022 р.), «Квітка роду» (2022 р.), «Неопалима купина» (2023 р.). Лауреатка Дубровицької літературної премії імені Петра Красюка та обласної літературної премії імені Валер'яна Поліщука.

Ліризм поезій авторки надихнули місцевих композиторів до написання пісень на її вірші.

Тетяна Самойлова (1968 р.)

*«Життя складне усюди,
Прийшла така пора,
Що виживають люди...»*

Родом із села Антонівка Володимирецького району Рівненської області. По закінченню середньої школи продовжила освіту і здобула фах вихователя дітей дошкільного віку. Дотепер працює вихователем дитячого дошкільного закладу №2 у Вараші.

Пише поезію, учасниця народного аматорського хору «Передзвін» міського центру дозвілля.

Публікувалася у збірнику «Цвіт лотоса» (2013 р.). та в книзі « Антонівка і Чаква – дві сестри» (2018 р.). Публіцистичні статті друкувалися у місцевих медіа.

Іван Сидорчик (1955)

«Завжди і у всьому намагайся знайти світло, і все роби, аби добра у цьому світі було якнайбільше»

Вихідець із сім'ї колгоспників у селі Ромейки на Володимиреччині. По закінченню Дубенського медичного училища працював фельдшером у с. Ромейки, згодом у службі санітарного нагляду Рівненської АЕС. Та захоплення літературною творчістю перемогло і понад дев'ять років працював кореспондентом газети «Енергія» на Рівненській АЕС та облдержтелерадіокомпанії.

Член Національної спілки письменників України. Друкувався в місцевій і регіональній пресі, у збірниках «Зорі над Стиром» (1992 р.), «Побачення з Поліссям» (1993 р.), «Дзвони пам'яті» (1995 р.), «Барви Надстир'я» (2001 р.) і альманахах. Автор збірок «Сповідь любов'ю» (1992 р.), «На святі смутку» (1995 р.), «Паморозь» (1997 р.), «Застільна розмова» (1997 р.), «Скрипка для

осені» (2000 р.), «Поросль» (2002 р.), «Сполоханий грім» (2004 р.), книги оповідань «З-під чорних віх» (2005 р.), «Крадені весла» (2012 р.).

Його історико-краєзнавче видання «Ромейки на зламі епох: в контексті часу та подій. Історія села та долі його людей» (2010 р.) у 2013 році визнане однією з десяти кращих книг Рівненщини.

Лідія Сніжко (Бліхар)» (1962)

«Труднощі – справа філософська...»

Народилась в селі Озеро на Володимиреччині. По закінченню школи вступила до Рівненського державного інституту культури, де здобула спеціальність організатора-методиста культосвітньої роботи. У 2010 р. закінчила Академію муніципального управління. Обраній професії присвятила всю свою трудову діяльність: розробляла і здійснювала заходи щодо створення умов для відродження і розвитку культури української нації.

Друкувалась у регіональній і місцевій пресі. Співавторка збірок «Барви Надстир'я» (2001 р.), «Енергія сердець» (2003 р.), «Буття українців: Від дитини до людини» (VI науково-практична конференція) (2008 р.). Укладачка буклетів та матеріалів науково-практичної конференції «Успадкування та популяризація історико-культурного надбання Волинського Полісся».

Першу книжку «Озеро» (2003 р.) видрукувала під прізвищем Бліхар, щоби в такий спосіб не забути родинне прізвище батька. Згодом були «Історія нашого краю у долях окремих людей і родин» (2015 р.), «Волинські забавлянки Волинського Полісся» (2015 р.).

Марія Солтис-Смирнова (1982)

«Не шукай казку – створи свою»

Народилася і виросла на Прикарпатті у невеличкому містечку Долина.

Після народження старшої доньки відкрила у собі талант казкарки. За період до виходу першої друкованої книжки “Звідки взялася новорічна коробочка?” у 2016 році твори Марії публікували

дитячі журнали «Ангелятко», «Стежка», газети та шкільні підручники, зокрема «Буквар» видавництв «Грамота» та «Оріон».

З 2008 року веде авторський сайт «Світ казки».

З 2017 року очолила громадську організацію МАК, на теперішній час офіційна назва мистецьке об’єднання МАК.

З 2019 по 2022 роки в письменницькій робітні «Оповідач» вийшли друком 13 невеликих авторських книжечок для малечі. З 2023 року друкується видавництві «Відкриття», де вийшли друком збірка «Несподівана мелодія» і

«Кроленята і чарівний годинник». За збірку «Казкова Рівненщина» (2021 р.) отримала приватну премію родини Диб'як «Рівненський акцент» у 2022 р.

Співавторка збірників «Рятуйте! Мене примушують читати» (2021 р.), «Мандрівний вітер» (2021 р.), «Тато читає» (2023 р.), «Казкарня Оце кухня» 1, 2 частини (2022 р. та 2024 р.), «Чароцвіт» (2023 р.), «Казкові вечорниці» (2023 р.), «Клуб домашніх улюбленців» (2023 р.), «Совині історії» (2023 р.), «Бешкетні зимовинки» (2023 р.), «Чаросвіт» (2023 р.), «В очікуванні Різдва. Адвент-stories» (2023 р.), «Казки з укриття» (2024 р.), «Захисники майбутнього» (2024 р.), «Парад семи планет» (2024 р.).

У квітні 2024 року у видавництві НК «Богдан» вийшла спільна повість для дорослих на воєнну тематику «Чи бачать небеса котів», де є новела авторки «Коли тобі п'ятнадцять».

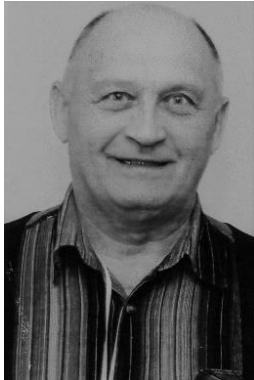
Співавторка електронних збірників «Пан Гав із UA» (2020 р.), «Іграшкова скриня» (2022 р.), «Гірлянда казок» (2022 р.), «Бібліотечні історії» (2023 р.), «Дива зимових листів» (2023 р.), «Весняна метушня» (2024 р.) та книжок шрифтом Брайля для слабоворих дітей «Насипала Зима сніжинок на долоньки»

(1, 4 і 5 книги 2019, 2022 та 2023 р.), «Тато читає» (2023 р.), «Клуб домашніх улюбленців» (2023 р.), «Весняна метушня» (2024 р.).

Укладачка літературно-краєзнавчого альманаху «Перехрестя доль» (2018 р.).

Книга «Кроленята і чарівний глобус» визнана переможницею в номінації художнє оформлення обласного конкурсу «Краща книга Рівненщини 2024».

Валерій Сухой (1939 - 2018)

«Я не оракул, не пророк...»

Двадцять сім років відпрацював на Рівненській АЕС за спеціальністю інженер-електрик, учасник пуску 1-го (1980) і 4-го (2004) енергоблоків, «Почесний енергетик України» і неординарна особистість. Для літераторів і митців міста – це ще й беззаперечний авторитет у царині художнього слова.

Його перу були підвладні лірика і сатира, драма і публіцистика. В творах відображена вся життєва філософія і громадянська позиція автора, житейські зміни і потрясіння, які випали на долю його покоління. Юність і професійне становлення припали на шістдесяті, епоху «відлиги», коли в середовищі інтелектуалів захоплення поезією стало ознакою часу. Захопленість поетичною творчістю спонукала до саморозвитку. Розшукувались і опрацьовувались книги з теорії віршування. Набутими знаннями щедро ділився з початкуючими місцевими літераторами, делікатно рецензуючи їх наробки.

Його ж власні поетичні строфи відрізняються стрункістю і лаконізмом. Автор поетичних збірок «Метаморфозы» (1996 р.), «Время» (2001 р.), «Избранное» (2012 р.), документально-публіцистичних видань «Люди и годы» (2005 р.) та «Дело жизни» (2015 р.) – своєрідних літописів РАЕС очима інженера-електрика. Співавтор збірників «Зорі над Стиром» (1992 р.), «Побачення з Поліссям» (1993 р.), «Дзвони пам'яті» (1995 р.), «Маків цвіт» (2005 р.), «З душі починається світ» (2011 р.), «Перехрестя доль» (2018 р.).

Вражаючі гуманітарна обізнаність і масштаб особистості Валерія Борисовича притягували, як магніт. А він щедро ділився багатствами своєї душі.

Похований у селі Стара Рафалівка Вараського району на Рівненщині.

Тетяна Тарасюк (1967)

«...Відкрита серцем до людей»

Родом із села Злазне Костопільського району, Рівненської області. Закінчила Дубнівське педагогічне училище.

Філолог і педагог, присвятила своє життя роботі з дітьми з особливими потребами у Вараському реабілітаційному центрі з 2012 по 2023 роки. А літературно-творчий гурток «СловоГрай» при Вараському центрі соціальних служб та послуг – улюблене її дітище (почала працювати там в 2005 р.). У ньому вихованці вчать чуття художнє слово, розуміти його смак. Пише вірші, які часто використовують у сценаріях різноманітних масових заходів міста.

Перші поезії публікувались у збірнику «Перехрестя доль» (2018 р.). Авторська збірка «Пишу для людей» побачила світ у 2023 році.

Ігор Фадєєв (1946 - 20??)

«Создавая гармонию слова...добавляем свою лепту в созданную Богом красоту...»

Народився в селі Ківшове Таращанського району Київської області в сім'ї священника. До десяти років жив у селі, а потім – у Києві. Закінчив Київське медичне училище, за спеціальністю-фельдшер. Далі навчання в Київському університеті імені Шевченка на філологічному факультеті. Працював викладачем російської мови та літератури в Києві, та у Володимирці. З 1984 р. – у Кузнецовському ПТУ, а з 1985 – на Рівненській атомній електростанції.

Проявляв велику зацікавленість до духовних здобутків цивілізацій Сходу та античного світу, де так високо цінувалися поети. Здебільшого перевагу віддавав написанню балад і поем на історичні сюжети.

Видав три збірки: «Поэзия. Т. 1» (Кузнецовск 2006 р.), «Княгиня. Т. 2».
(Кузнецовск 2008 р.), «Живи, танцюя и смеясь. Т. 3» (Рівне 2010 р.).

Співавтор збірника «Маків цвіт» (2003 р.).

Валентина Філатова (1952)

*«Слова чужії слали ми до Бога
А рідну мову втратили в путі -
Чи не тому важка у нас дорога
І так нелегко всім нам у житті?»*

Народилась у селі Балаган Оймяконського району в Якутії (мама була репресованою). У 1956 році після реабілітації сім'я повернулася в Україну. Деякий час проживали в Тернопільській області, згодом переїхали на мамину батьківщину – Волинь. Вступила до Луцького педінституту на філологічний факультет, по закінченню якого працювала в школі й педучилищі.

На будівництво Рівненської АЕС приїхала у 1979 році. Працювала вихователем, вчителем, у керівництві виконавчого комітету міської ради.

Співавторка збірок «Зорі над Стиром» (1993 р.), «Барви Надстир'я» (2001 р.), «Маків цвіт» (2003 р.).

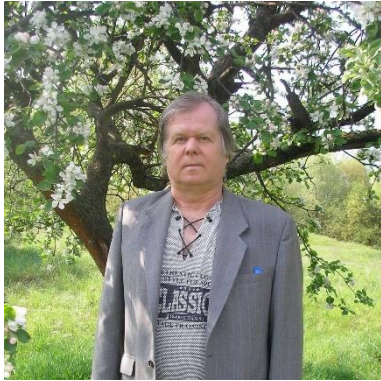
Галина Філінова (1940 р. - 2024 р.)

«И прежде, чем слова сказать,

Всегда просеивайте мысли»

Жила у Вараші. Писала вірші і прозу.

Публікувалась у збірнику «Цвіт Лотоса» (2013 р.), видала власну збірку поезій «Я вас люблю, вы мне поверьте» (2017 р.).

Григорій Царик (1954)

«Все цікавлюсь: хто ж молодший - час, весна чи я?»

Народився й виріс в м. Дубровиця Рівненської обл. З 1979 року живе у Вараші. Працював у електроцеху Рівненської АЕС майже тридцять років. Зараз на заслуженому відпочинку.

Вірші пише з юності, але друкуватися почав у місцевій пресі лише в 2000 році.

Автор 17 поетичних збірок, виданих у Рівному. Перша - «Мене поезія шукала» (2001 р.), «О, світе мій» (2003 р.), «Ах, как пахнет сирень» (2006 р.), «Одкровення» (2007 р.), «Зазираю щастю в очі» (2010 р.), «Солнца вечного звезда» (2010 р.), «Акації шаль біла» (2011 р.), «Все од Любові» (2011 р.), «Любви немеркнушей слова» (2012 р.), «На березі всесвітньої любові» (2013 р.), «Ти з'явилась нізвідки» (2014 р.), «Ты снишься черёмухой мне...» (2016 р.), «На хвилях кохання» (2016 р.), «Такий навколо світ прекрасний» (2018 р.),

«Мені не хватає тебе» (2020 р.), «Купаймося у світлі сонця» (2021 р.), «Йдучи дорогами життя» (2022 р.).

Співавтор збірників «Барви Надстир'я» (2001 р.), «Маків цвіт» (2003 р.), «З душі починається світ» (2011 р.), «Майдан. Війна» (2014 р.), «Перехрестя доль» (2018 р.), «За чашкою кави» (2020 р.).

Друкувався в міжнародному літературно-художньому журналі «Ренессанс» (2017 р.).

Члени мистецької асоціації Кузнецовська 1999 рік. Центр дозвілля “Гамма”

Перший ряд зліва направо:

1. Сніжко Лідія Потапівна – Центр дозвілля “Гамма”;
2. Іванова Раїса Максимівна – поетка;
3. Іщук Тетяна Леонідівна – вчитель музики ЗОШ 3, вокал.
4. Обруснік Віра Станіславівна – зав. відділу ПК, вокал;
5. Воробей Мирослава Іванівна – провідний спеціаліст виконкому кузнецовської міськради, вокал;
6. Сай Лариса Іванівна – вчитель української мови і літератури, голова МАКу;
7. Камець Світлана – художниця, РАЕС;
8. Філатова Валентина Юріївна – поетка,
9. Власова Сільвія Маноліївна – директор міської публічної бібліотеки;
10. Мухачова Галина – поетка.

Другий ряд зліва направо:

1. Максимчук Сергій – художник;
2. Антікуз Анатолій Геннадійович – працівник РАЕС, поет, скульптор;
3. Сухоносенко Валерій Борисович – працівник РАЕС, поет;
4. Бурдейний Олександр
5. Грес Анатолій Петрович – поет;
6. Клімішин Володимир – працівник РАЕС, поет;
7. Жогло Микола Кузьмович – працівник ЦД “Гамма”, поет, бпрд;
8. ...
9. Сидорчик Іван Степанович – працівник РАЕС, поет.

Фото зроблене для фотовиставки яка супроводжувала творчий звіт художніх колективів у місті Рівне.

15/05/2013 17:06

1. Валентина Бондар – завідувача бібліотеки по м-ну Будівельників;
2. Сільвія Власова – директор міської публічної бібліотеки;
3. Любов Кондратюк – журналіст, поетка;
4. Лариса Сай – вчителька, поетка;
5. Валерій Сухоносенко – поет;
6. Олена Пахомова – поетка, бард;
7. Григорій Царик – поет;
8. Валентина Філатова – поетка;
9. Микола Жогло – поет, бард;
10. Андрій Басараба – очільник прес-центру Кузнецовської міської ради;
11. Лідія Шмирко – редактор газети “Енергія”;
12. Михайло Кобилянський – історик, краєзнавець, поет;
13. Мирослава Воробей – працівниця РАЕС

1. Сільвія Власова
2. Катерина Росошик
3. Мирослава Воробей
4. Альона Воскобойник
5. Марія Солтис-Смирнова
6. Любов Кондратюк
7. Ірина Біляченко
8. Олена Мельник-Жежук
9. Ксеніслава Крапка

Фото зроблене в вересні 2018 року у бібліотеці м. Вараш (м-н Будівельників, 25).

Зустріч МАКу в центрі дозволя в 2018 році з приводу виходу збірки поезій Григорія Царика. Панно на теми драми-феєрії Лесі Українки «Лісова пісня» ще не зафарбоване...

ЗМІСТ

Передмова	2
Анатолій Антікуз	7
Борис Арістов	8
Захар Білоцерківський	10
Ірина Біляченко	11
Олександр Бурдейний	13
Руслана Вальтман	14
Ольга Вінник	15
Сільвія Власова	16
Мирослава Воробей	17
Зіновій Гаюк	19
Федір Гошук	20
Анатолій Грес	23
Володимир Громлюк	26
Софія Жижина	27
Микола Жогло	28
Раїса Іванова	29
Володимир Климишин	30
Михайло Кобилянський	31
Петро Комнацький	33
Любов Кондратюк	36
Ксеніслава Крапка	38
Тетяна Коровайчук	40

Володимир Кустов	41
Василь Кушнір	42
Анна Кучеренко	43
Володимир Мар'янин	44
Сильвестр Матвійчук	45
Володимир Матійченко	46
Ігор Мітряхін	47
Надія Мітряхіна	48
Віра Обруснік	49
Олександр Остапчук	50
Олена Пахомова	51
Наталія Печончик	52
Валентина Пірко	53
Катерина Росошик	54
Лариса Сай	55
Тетяна Самойлова	57
Іван Сидорчик	58
Лідія Сніжко	60
Марія Солтис-Смирнова	62
Валерій Сухой	65
Тетяна Тарасюк	67
Ігор Фадєєв	68
Валентина Філатова	70
Галина Філінова	71
Григорій Царик	72

Робота над довідником триватиме й надалі